

Söndag före Pingst Joh 15:26-16:4

20180513 Röbbäcks kyrka

Hjälparen kommer, det är dagens tema.

Jesus brukade kalla den helige Ande just för hjälparen i sitt avskedstal till sina lärjungar, som är återgivet i Johannes evangelium kapitel 14-17.

I det talet förberedde Jesus sina lärjungar på vad som skulle komma att hända när han har lämnat dem. Alltså efter Kristi himmelfärds dag.

I dagens text så är det tredje gången som Jesu upprepar löftet om den helige Ande.

När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig

I kapitlet innan hade Jesus två gånger uttryckt sig på liknande sätt:

Jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan hjälpare, som skall vara hos er för alltid: sanningens ande. (14:16-17a) och lite längre fram i samma kapitel Men Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er. (14:26)

Jesu löfte till sina lärjungar och till oss är att även om Jesus återvänder till Fadern i himmelen så är Gud med oss genom den helige Ande.

I dessa bibelord ser vi tydligt hur Gud uppenbarar sig för oss människor genom **Fadern Sonen och den helige Ande**, det vi brukar kalla för Guds treenighet. Vi lever nu i den tid där Gud genom sin Ande är mitt i bland oss. Anden har fått tillnamnet Hjälparen. Så är det med den helige Ande, han hjälper oss att tro, han är den som styrker vår själ och ger oss kraft. Den helige Ande verkar i oss på olika sätt, han kan vara den som genom vårt samvete visar på det som är fel i våra liv och vill visa på JESUS som burit alla våra fel och brister upp till det mellersta korset.

Man kan lägga märke till att när pingstdagen kom för lärjungarna och den helige Ande blev utgjuten över dem så började de att öppet tala till människor i Jerusalem om Guds härliga gärningar som skett genom Jesus. Inte bara på ett språk, utan på alla de språk som fanns representerade i Jerusalem den helgen. Det var en föraning om att evangelium skulle förkunnas för alla folk. Sen håller Petrus en predikan där JESUS helt står i centrum. Jesus som blivit dödad på korset, men som på tredje dagen uppstått från de döda och som evigt lever.

Detta är det centrala i kristen tro. Det är det som Paullus senare skulle kalla för huvudstycket i vår kristna tro *att Kristus dog för våra synder, enligt skrifterna, och att han blev begraven, och att han har uppstått på tredje dagen, enligt skrifterna*. Jesus hade sagt att den helige Ande skulle vittna om mig.

Läser man Apostlagärningarna så kan man finna att i den första kristna förkunnelsen så står Jesus alltid i centrum. Likadant är det i de apostoliska breven.

Också vi behöver ha våra liv fokuserade på Jesus. Det är endast den helige Ande som kan hjälpa oss att ha vår blick fäst vid Jesus.

Jesus fortsätter att säga: *Också ni skall vittna, ty ni har varit med mig från början.*

Detta kännetecknade den första kristna kyrkans människor, att de vittnade om Jesus.

I Apg 5 kan man läsa om hur lärjungarna hade blivit fängslade av det stora rådet och som de sen försökte att tysta.

Petrus och apostlarna svarade: "Man måste lyda Gud mer än människor. Våra fäders Gud uppväckte Jesus, som ni hängde upp på en träpåle och mördade.

Honom har Gud upphöjt med sin högra hand och gjort till hövding och frälsare för att Israel skall kunna omvända sig och få förlåtelse för sina synder.

Om allt detta kan vi vittna, och likaså den heliga anden som Gud har gett åt dem som lyder honom."

Apg 5:29ff

Vittnesbördet om Jesus gick vidare efter hans himmelsfärd. Man skulle kunna säga att evangeliet hade fått fötter. Budskapet om Jesus gick från tro till tro.

I slutet på texten förbereder Jesus sina lärjungar på vilka konsekvenser det kan få att leva i tro på Jesus.

Detta har jag sagt er för att ni inte skall komma på fall. De skall utesluta er ur synagogorna, ja, den tid kommer då den som dödar er tror sig bära fram ett offer åt Gud. Och detta skall de göra därför att de inte har lärt känna Fadern och inte heller mig. Jag har sagt er detta för att ni, när den tiden kommer, skall minnas att jag har sagt det.

Det handlar om den förföljelse som en kristen kan drabbas av för sin tros skull.

Det blev en verklighet för Jesu lärjungar. Alla utom Johannes fick lida martyrdöden. Men även Johannes blev fängslad och deporterad till fängelseön Patmos. Men även där fick han stå i Guds tjänst när Gud i olika syner lät honom skriva ned Uppenbarelseboken. En bok som varit en tröstebok för många människor i synnerhet de som drabbats av förföljelse.

Vi ska vara beredda att vi kan få lida för vår kristna tro.

På många håll blir en kristen hindrad från att få arbete på grund av att de är kristna och vill leva efter Bibelns ord. På andra håll förbjuds den kristna tron och vill man vara en kristen så får man leva i det vi kallar en underjordisk kyrka, alltså på ett sätt att inte myndigheterna upptäcker det.

I vår tid har det aldrig någonsin tidigare förekommit så mycket martyrium bland de kristna som i vår tid.

Troende som in i det sista fått erfara att Hjälparen funnits vid deras sida.

Man brukar säga att martyrernas blod är det bästa utsädet för kristen tro, för parallellt med förföljelse och martyrium så pågår den största väckelse när människor lämnar sina liv i Jesu händer.

Även vi får lägga våra liv i Guds händer, ledda av Guds helige Ande till dess vi når målet för vår tro.